



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **H. G.**, zastoupené JUDr. Miroslavem Grohem, advokátem se sídlem Bystřice nad Olší 580, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2008, č. j. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 2. 2009, č. j. 17 Cad 1/2009 – 10,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 2. 2009, č. j. 17 Cad 1/2009 - 10, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 9. 2008, č. j. x. Tímto rozhodnutím žalovaná stěžovatelce zvýšila ode dne 1. 1. 2007 starobní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud zjistil, že stěžovatelka se podáním doručeným žalované dne 16. 12. 2008 domáhala přezkoumání jejího rozhodnutí ze dne 18. 9. 2008. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě namítla opožděnost žaloby s tím, že napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce odesláno dne 23. 9. 2008, nemůže však prokázat, kdy stěžovatelka rozhodnutí převzala. Stěžovatelka na dotaz krajského soudu sdělila, že napadené rozhodnutí vyzvedla z poštovní přihrádky dne 13. 12. 2008. Krajský soud uzavřel, že stěžovatelce bylo písemné vyhotovení rozhodnutí doručeno dne 13. 12. 2008. Stěžovatelka žalobu podala již dne 11. 12. 2008, tedy před doručením napadeného rozhodnutí. Krajský soud v Ostravě proto žalobu jako předčasně podanou odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

V podané kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že vzhledem k tomu, že žalovaná nemohla ke své námitce prokázat opožděnost žaloby, měl krajský soud konat a považovat žalobu za podanou v souladu se zákonem. Soudce však stěžovatelku vyzval k vyjádření, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno. Stěžovatelka odpověděla dopisem s hlavičkou advokáta JUDr. Groha ze dne 30. 1. 2009, že napadené rozhodnutí bylo vyzvednuto v pondělí dne 13. 12. 2008. To je evidentně nesmysl a písařská chyba, což by při troše snahy pan soudce zjistil, neboť dne 13. 12. 2008 byla sobota, nikoli pondělí. Správné datum mělo být pondělí dne 13. 10. 2008. Stěžovatelka poukázala na to, že vypoovídací hodnotu má i datum plné moci 10. 12. 2008. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil.

Přestože stěžovatelka výslovně neoznačila důvody své kasační stížnosti, je zřejmé, že stížním bodem je důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu, kterou stěžovatelka spatřovala v nesprávném závěru soudu o předčasnosti žaloby.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě z hlediska uplatněného stížního bodu, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

V projednávané věci bylo stěžovatelce rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2008 zasláno prostřednictvím poštovní přepravy, přičemž nebylo doručováno do vlastních rukou. Doručení tak nelze prokázat na základě doručky. Ze správního spisu lze pouze zjistit, že rozhodnutí bylo předáno k zajištění expedice dne 23. 9. 2008. Toto datum uvedla žalovaná i ve svém vyjádření k žalobě. Stěžovatelka v žalobě datum doručení rozhodnutí žalované neuvedla, byť je tento údaj jednou za zákonných náležitostí žaloby podle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. Na dotaz krajského soudu stěžovatelka sdělila, že napadené rozhodnutí vyzvedla z poštovní přihrádky v pondělí dne 13. 12. 2008. Žalobu datovanou dnem 10. 12. 2008 podala dne 11. 12. 2008.

Nejvyšší správní soud dopěl k závěru, že krajský soud nepostupoval správně, jestliže z údaje o doručení správního rozhodnutí uvedeného stěžovatelkou bez dalšího vycházel.

Krajský soud pominul fakt, že stěžovatelka k žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí žalované (přičemž ji současně označila jako přílohu v žalobě). I ze samotného textu žaloby, kde stěžovatelka citovala část odůvodnění správního rozhodnutí, je zřejmé, že stěžovatelka nemohla žalobu v této podobě sepsat bez znalosti rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že stěžovatelka rozhodnutí obdržela před podáním žaloby dne 11. 12. 2008.

Nejvyšší správní soud dále poukázal na to, že mezi předáním rozhodnutí k vypravení k poštovní přepravě a doručením rozhodnutí uplynuly téměř tři měsíce. Již tato skutečnost měla krajský soud upozornit na evidentní nesrovnalost. Chybě v psaní navštěvoval i údaj uvedený stěžovatelkou, že rozhodnutí převzala v pondělí, ačkoli dnem 13. 12. 2008 byla sobota. Námitka stěžovatelky, že vypoovídací hodnotu mělo i datum plné moci 10. 12. 2008, je však nepřijatelná, neboť advokát je zde zmocněn k zastupování stěžovatelky i pro samotné správní řízení ve věci starobního důchodu.

V projednávané věci tak byly dány důvodné pochybnosti o správnosti data doručení rozhodnutí, které stěžovatelka uvedla. Ačkoli zásada „každý necht' si strážiti svá práva“ od účastníků řízení vyžaduje pečlivou ochranu jejich práv, což lze zvláště očekávat, jestliže je účastník soudního řízení zastoupen profesionálním zástupcem, neznamená to, že byl krajský soud za této situace zbaven povinnosti jednoznačně zjistit podmínky pro odmítnutí žaloby, které představuje závažný zásah do práv žalobce. Krajský soud tedy měl den doručení

správního rozhodnutí dále ověřit, v pochybnostech pak považovat žalobu za podanou ve lhůtě stanovené v ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzovaném případě nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Kasační námitka stěžovatelky uplatněná podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. byla shledána důvodnou. Nejvyšší správní soud proto usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm je krajský soud povinen v souladu s vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu, jímž je dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán, znovu posoudit včasnost podaného žalobního návrhu a následně případně věc v rozsahu uplatněných žalobních bodů meritorně projednat.

V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu